

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir,

judcători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu și de către avocatul Ticu Ion în numele inculpaților Ursu Liuba și Ursu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Ursu Vasile XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;

Ursu Liuba XXXXX, născută la XXXXX,
originară și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.08.2016 – 17.05.2018;

Instanța de apel: 11.06.2018 – 15.10.2018;

Instanța de recurs: 18.12.2018 – 20.03.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 17 mai 2018, a fost încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Ursu Vasile și Ursu Liuba de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

A fost admisă în parte, acțiunea civilă, dispunându-se încasarea din contul lui Ursu Vasile în beneficiul Vioricăi Țîbuleac a prejudiciului moral în sumă de 20000 (douăzeci mii) lei, precum și din contul lui Ursu Liuba în beneficiul Vioricăi Țîbuleac a prejudiciului moral în sumă de 20000 (douăzeci mii) lei.

De asemenea a fost dispusă încasarea, în mod solidar, din contul inculpaților Ursu Liuba și Ursu Vasile în beneficiul Vioricăi Țîbuleac a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în sumă de 2500 (două mii cinci sute) lei. În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Ursu Vasile, la 09 noiembrie 2015, aproximativ la ora 19:00, de comun acord cu sora sa Ursu

Liuba, urmărind scopul pătrunderii și rămânerii ilegale în apartamentul nr. XXXXX de pe str. XXXXX, com. XXXXX, r-nul XXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate cet. Țîbuleac Viorica, conform contractului de vânzare-cumpărare din 08 aprilie 2008, fără consimțământul ultimei, a intrat în locuință și la cererea ei insistentă, a refuzat cu impertinență să iasă, mai mult ca atât a numit-o cu cuvinte necenzurate și a lovit-o de câteva ori peste diferite părți ale corpului, ultima fiind nevoită să părăsească domiciliul și să solicite ajutor de la vecini.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ursu Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal - *Violarea de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.*

Ursu Liuba, la 09 noiembrie 2015, aproximativ la ora 19:00, de comun acord cu fratele său Ursu Vasile, urmărind scopul pătrunderii și rămânerii ilegale în apartamentul nr. XXXXX de pe str. XXXXX, com. XXXXX, r-nul XXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate cet. Țîbuleac Viorica, conform contractului de vânzare-cumpărare din 08 aprilie 2008, fără consimțământul ultimei, a intrat în locuință și la cererea ei insistentă, a refuzat cu impertinență să iasă, mai mult ca atât a numit-o cu cuvinte necenzurate și a lovit-o de câteva ori peste diferite părți ale corpului, ultima fiind nevoită să părăsească domiciliul și să solicite ajutor de la vecini.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ursu Liuba a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin.(1) Cod penal - *Violarea de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, de către avocatul Panuș Liliana în numele părții vătămate Țîbuleac Viorica, inculpata Ursu Liuba și de către avocatul Gumeniuc Ion în numele inculpatului Ursu Vasile.

3.1. La data de 31 mai 2018 acuzatorul de stat Pruneanu Elena, declarând apel a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 mai 2018 în privința inculpatului Ursu Vasile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie recunoscut culpabil în baza art. 179 alin. (2) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa în formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, invocând următoarele argumente:

- în cadrul examinării cauzei penale de învinuire a inculpaților s-a constatat, că în ordonanța de punere sub învinuire în privința lui Ursu Liuba din 27.11.2015 s-a menționat greșit (mecanic) art. 179 alin. (2) Cod penal, iar ordonanța de punere sub învinuire din 15 decembrie 2015, în privința lui Ursu Vasile s-a menționat greșit (mecanic) art. 179 alin. (1) Cod penal;

- la data de 01.07.2016, procurorul a întocmit proces-verbal de corectare a erorilor materiale, prin care a dispus a considera corect în ordonanța de punere sub învinuire în privința lui Ursu Liuba din 27 noiembrie 2015 - art. 179 alin. (1) Cod penal și în ordonanța de punere sub învinuire din 15 decembrie 2015 în privința lui Ursu Vasile -art. 179 alin. (2) Cod penal;

- instanța de judecată a constatat nulitatea procesului-verbal de corectare a erorilor materiale, motivând, că inculpații au fost puși sub învinuire de către procurorul, în Procuratura r-nului Strășeni, Pruneanu Elena, care a fost desemnată să conducă urmărirea penală, în baza ordonanței procurorului, Procurului - adjunct al Procurorului-Șef al Procuraturii r-nului Strășeni din 23.11.2015 și competent de corectarea erorilor din ordonanța de punere sub învinuire privința lui Ursu Liuba din 27.11.2015 și ordonanța de punere sub învinuire din 15.12.2015 în privința lui Ursu Vasile, este procurorul Pruneanu Elena și nu procurorul Vladimir Idricean, care prin dispoziția procurorului r-nului Strășeni nr. 122 din 29.06.2016 a fost desemnat să participe la examinarea cauzei nominalizate în instanța de judecată și care a întocmit procesul-verbal de corectare a erorilor sale;

- potrivit art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală, erorile materiale evidente în cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată, care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu;

- apelantul consideră că instanța de judecată eronat a interpretat sintagma „organul de urmărire penală”, și apreciază, că prin această sintagmă legiutorul, nu a ținut să individualizeze nominal competența de întocmire a procesului-verbal de corectare;

- organul competent de a întocmi procesul-verbal de corectare a erorilor materiale a fost anume organul de urmărire penală, care a emis actul procesual, și anume Procuratura r-lui Strășeni;

- temeiuri de anulare a actului procesual (la caz, procesul-verbal de corectare a erorilor materiale), ar fi fost, doar în cazul, în care acest act procesual, ar fi fost emis de către un alt organ de urmărire penală cu o altă competență teritorială.

3.2. Avocatul Liliana Panuș în numele părții vătămate Țîbuleac Viorica, declarând apel a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie recunoscut vinovat Ursu Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă conform sancțiunii articolului în cauză; să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de Țîbuleac Viorica prin care să fie încasat în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămate prejudiciu moral cauzat în urma acțiunilor ilegale a câte 50000 lei fiecare, invocând următoarele argumente:

- în urma evenimentelor întâmplate, a acțiunilor ilegale ale inculpaților, a suportat un stres psihico-emoțional, are frica să doarmă în propria casă, nu este în siguranță în casa sa, are insomnie, tresare la fiecare zgomot, a suferit dureri fizice, fiind lovită intenționat cu cruzime în burtă, pe când Ursu Vasile cunoștea că a fost operată. Cum se face noapte se teme să se culce, apare în fața ei cadrele celor retrăite. Prin acțiunile batjocoritoare ale inculpaților în timpul săvârșirii infracțiunii, cât și după, a suferit cât fizic, atât și psihic, prin acțiunile lor i-au fost lezate drepturile nepatrimoniale. Nenumărate drumuri și pierdere de timp personal pentru a se prezenta la poliție, procuratură, instanțe de judecată, și-au lăsat și ele amprenta pe starea ei emoțională;

- cu soluția instanței nu este de acord, deoarece a fost lovită de către Ursu Vasile în burtă, el, știind cu certitudine că a fost operată, că se păzește de orice atac direct la locul intervenției chirurgicale, însă el în special acolo și a lovit-o;

- suma a câte 20000 lei de la fiecare inculpat nu este una echitabilă supra acțiunilor lor ilegale, comportamentului lor în timpul săvârșirii infracțiunii, în timpul examinării cauzei date și faptul că nu au recunoscut vina, nu s-au căit de cele comise și nu și-au cerut scuze.

3.3. Inculpata Ursu Liuba declarând apel a solicitat casarea integrală a sentinței în privința sa și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) cu respingerea acțiunii civile, invocând următoarele argumente:

- învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, iar încasarea prejudiciului moral este ieșit din afara oricăror prevederi ale CEDO;

- la punerea sub învinuire a inculpatului conform art. 251 Cod penal, organul de urmărire penală nu a constatat și indicat expres care normă imperativă a legii a fost încălcată pentru încadrarea juridică a acțiunilor lui și care sunt argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente;

- s-a încălcat grav dreptul la apărare a lui Ursu Liuba, or, nu i s-a înaintat o învinuire clară și concretă în privința rezultatelor verificării argumentelor invocate de învinuit în apărarea sa, caracterului faptelor sale și în privința încadrării juridice a acestora și cauza contravine lit. a), pct. 3 art. 6 CEDO, potrivit căruia „orice acuzat are în special dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa”;

- în lipsa încadrării juridice concrete a faptelor lui Ursu Liuba și neprezentării rezultatelor verificării argumentelor invocate de învinuit în apărarea sa, denotă caracterul declarativ și nefondat al acuzațiilor aduse. Organul de urmărire penală nu și-a manifestat rolul activ pentru aflarea adevărului, neîndeplinind toate acțiunile procesual penale în contextul argumentelor invocate de învinuit în apărarea sa aduse în cadrul audierii lui în calitate de învinuit, pentru a stabili dacă inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată;

- nu s-a soluționat dacă fapta întrunește elementele infracțiunii. În urma judecării cauzei penale, s-a constatat că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii de care a fost pusă sub învinuire, deoarece lipsește latura subiectivă a acestei infracțiuni, care se manifestă prin intenția directă de a pătrunde în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, însă în urma examinării cauzei cu certitudine s-a constatat că, Ursu Liuba nu a pătruns în apartamentul părții vătămate și la cerința ultimei a părăsit scara blocului locativ unde se afla și discuta cu partea vătămată;

- intenția directă și dominantă a inculpatului a fost de a discuta cu partea vătămată în afara locuinței și anume pe scara blocului locativ, care este îngrijită de toți vecinii, care se folosesc de această scară a blocului locativ și este vitală pentru viața de toate zilele ale oamenilor și face parte din domeniul public al

statului, deoarece blocul locativ în care se află apartamentul părții vătămate și scara de trecere comună se află la balansa Spitalului de tubercloză Vorniceni a Ministerului Sănătății al RM și în calitate de acționar în numele proprietății statului este Agenția proprietății publice. Prin urmare anexele gospodărești ale blocului locativ (scara de trecere, acoperișul, ascensorul, punctele de colectare a deșeurilor menajere etc.) rămân proprietatea statului care se transmit doar în gestiune asociațiilor în condominiu, cum este la cazul dat;

- soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului moral din materialele cauzei nu se atestă cu certitudine că, în rezultatul infracțiunii părții-vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice, instanța aplicând eronat prevederile articolelor 219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală;

- la evaluarea cuantumului despăgubirilor pentru prejudiciul moral instanța de fond nu a luat în considerație rezultatele infracționale, care chipurile au influențat considerabil starea psihică a părții vătămate, precum și starea sănătății a acesteia. Or, aplicarea de către instanța de fond într-un mod de dublu Standarte a prevederilor art.1423 Cod civil a adus la încasarea în mod eronat ca compensație pentru prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei, care este o sumă exagerată, reieșind din practica CEDO, l-a care așa sume nu se încasează nici în cazul omorului intenționat.

3.4. Avocatul Gumeniuc Igor în numele inculpatului Rusu Vasile, declarând apel a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță – de achitare a lui Ursu Vasile din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu respingerea integrală a acțiunii civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului, a avocatului Panuș Liliana în numele părții vătămate Țîbuleac Viorica, apelul inculpatei Ursu Liuba și apelul avocatului Gumeniuc Ion în numele inculpatului Vasile Ursu, cu menținerea sentinței fără modificări.

A fost încasat în mod solidar din contul lui Ursu Liuba și Ursu Vasile în numele lui Țîbuleac Viorica 2500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală prin prisma admisibilității, relevanței și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpați în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților, încadrarea juridică corectă și anume art. 179 alin. (1) din Cod penal după indicii calificativi "pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei".

Totodată, instanța de apel a statuat că, nu pot fi reținute inculpaților privind emiterea unei hotărâri de achitare pe motiv că fapta nu întrunește

elementele infracțiunii, or, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și care va divergențe între declarațiile părții vătămate, martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

La fel, instanța de apel nu a putut reține argumentele acuzatorului de stat precum că, instanța de judecată eronat a interpretat sintagma „organul de urmărire penală,” și că prin această sintagmă legiuitorul, nu a ținut să individualizeze nominal competența de întocmire a procesului-verbal de corectare. Or, instanța de judecată a argumentat prin faptul că conform ordonanței de punere sub învinuire din 15.12.2015 lui Ursu Vasile, i-a fost incriminată comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal. La 01.07.2016, în cadrul cercetării judecătorești procurorul, Vladimir Idriceanu a prezentat în instanța de judecată procesul-verbal de corectare a erorilor materiale (f.d. 157) prin care a dispus a considera corect în ordonanța de punere sub învinuire în privința lui Ursu Liuba din 27.11.2015 – art. 179 alin. (1) Cod penal și în ordonanța de punere sub învinuire din 15.12.2015 în privința lui Ursu Vasile art. 179 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că instanța de judecată a remarcat faptul că, inculpații au fost puși sub învinuire de către procurorul în procuratura Strășeni, Pruneanu Elena care a fost desemnată să conducă urmărirea penală în baza ordonanței procurorului, procuror - adjunct al Procurorului r-nului Strășeni din 23.11.2015.

Astfel, reieșind din norma citată supra, competent, de corectarea erorilor din ordonanța de punere sub învinuire în privința lui Ursu Liuba din 27.11.2015 și ordonanța de punere sub învinuire din 15.12.2015 în privința lui Ursu Vasile art. 179 alin. (2) Cod penal, este procurorul Pruneanu Elena și nu procurorul Vladimir Idricean, care prin dispoziția procurorului r. Strășeni nr. 122 din 29.06.2016 a fost desemnat să participe la examinarea cauzei date în instanța de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a constatat nulitatea procesului-verbal de corectare a erorilor materiale (f. d. 157) prin care a dispus a considera corect în ordonanța de punere sub învinuire în privința lui Ursu Liuba din 27.11.2015 – art. 179 alin. (1) Cod penal și în ordonanța de punere sub învinuire din 15.12.2015 în privința lui Ursu Vasile art. 179 alin. (2) Cod penal, or, acesta contravine normei enunțate supra. Totodată instanța a reținut că potrivit art. art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Astfel, având în vedere că prin rechizitoriu Ursu Vasile se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată nu a putut ieși din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de judecată a reținut că, acuzatorul de stat a solicitat recunoașterea inculpatei Ursu Liuba vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, or, acțiunile acesteia se încadrează în prevederile normei date, concluzie care instanța de judecată a considerat-o

corectă, or, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că Ursu Liuba la 09 noiembrie 2015, aproximativ ora 19:00, de comun acord cu fratele său Ursu Vasile, urmărind scopul pătrunderii și rămânerii ilegale în apartamentul nr. 5 de pe str. Ion Inculeț, com. Vorniceni, care îi aparține cu drept de proprietate cet. Țîbuleac Viorica, conform contractului de vânzare-cumpărare din 08 aprilie 2008, fără consimțământul ultimei, a intrat în locuință și la cererea ei insistentă, a refuzat cu impertinență să iasă, mai mult ca atât a numit-o cu cuvinte necenzurate și a lovit-o de câteva ori peste diferite părți ale corpului, ultima fiind nevoită să părăsească domiciliul și să solicite ajutor de la vecini.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond întemeiat a încetat procesul penal în privința inculpaților, or, conform prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea imputată inculpaților este una ușoară, care se pedepsește cu amendă în mărime de până la 300 unități convenționale (redacția până la modificarea prin Legea nr. 207 din 29.07.2016 în vigoare la 07.11.2016) sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

La fel, instanța de apel a specificat că, sub aspectul prejudiciului moral încasat de către instanța de fond, suma de 20 000 lei de la fiecare inculpat este proporțională cu suferințele psihice cauzate părții vătămate.

Totodată, în baza art. 227 al. (1) și (2) pct. 3) Cod de procedură penală, care dispune că, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, cheltuieli judiciare cuprind sumele plătite pentru acordarea asistenței juridice, motiv pentru care instanța de apel a încasat suma de 2500 lei în calitate de cheltuieli de asistență juridică suportate de Țîbuleac Viorica, or, la materialele cauzei este anexat contractul de asistență juridică ce certifică cu certitudine suportarea reală a acestor cheltuieli și achitarea de către partea vătămată a sumei de 2500 lei în calitate de plată pentru serviciile juridice acordate de către avocatul Panuș Liliana (f.d. 214, 215, vol. II), astfel încât suma solicitată în calitate de cheltuieli de judecată este justificată și urmează să fie admisă.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Ticu Ion în numele inculpaților Ursu Liuba și Ursu Vasile.

6.1. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Brigai Sergiu, la 30 noiembrie 2018, în termen, declarând recurs a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în privința lui Ursu Vasile, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de judecată nu a ținut cont că procurorul Idricean Vladimir a participat la judecarea cauzei în legătură cu imposibilitatea participării procurorului care a condus urmărirea penală Pruneanu Elena, iar procurorul împuternicit de către procurorul ierarhic superior avea dreptul de a corecta eroarea materială;

- Organul competent de a întocmi procesul-verbal de corectare a erorilor materiale a fost anume organul de urmărire penală, care a emis actul procesual, și anume Procuratura r-nului Strășeni;

- Instanța de fond la constatarea faptei a reținut că inculpatul „...a lovit-o de câteva ori peste diferite părți ale corpului...”, element ce este caracteristic alin. (2) art. 179 Cod penal și anume – acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței.

6.2. Avocatul Ticu Ion în numele inculpaților Ursu Liuba și Ursu Vasile, la 11 decembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, declarând recurs a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie achitați.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- În decizia instanței de apel sunt menționate niște chestiuni care nu s-au petrecut și nu au avut loc. Instanța de apel doar a mimit verificarea declarațiilor părților depuse în prima instanță și nu le-a dat citire în instanța de apel;

- Instanța de apel nu a supus verificării nici probele enumerate în decizie, cum ar fi procesul-verbal de cercetare la fața locului și descifrările convorbirilor telefonice;

- În decizia instanței de apel se conține o singură frază în care instanța se expune că apelul avocatului Gumeniuc Ion și apelul Liubei Ursu se resping ca neîntemeiate, dar aceste cereri de apel au fost examinate doar formal, iar instanța nu s-a expus de ce le-a respins;

- Instanța de apel s-a expus într-un mod superficial asupra acțiunii civile;

- În acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost stabilit cu certitudine că inculpații nu au pătruns în apartamentul părții vătămate, din contra, a fost stabilit fără niciun dubiu că partea vătămată a creat o serie de probe artificiale pentru a-și dovedi poziția, iar martorii nu au confirmat că au văzut inculpații intrând în domiciliul părții vătămate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din textul recursurilor Colegiul penal constată, că recurenții în recursurile ordinare ca temei invocă pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul lărgit menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la argumentele recursurilor Colegiul penal consideră necesar de asemenea de a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care le propun recurenții este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură

penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursurile ordinare este lipsită de suport legal.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurenți în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunilor săvârșite de către Ursu Vasile și Ursu Liuba în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii în baza căreia a fost încetat procesul penal în privința acestora în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În acest sens Colegiul penal lărgit menționează, că, reieșind din sensul prevederilor art. 320, 326 Cod de procedură penală, procurorul care participă la judecarea cauzei penale are împuterniciri de a modifica învinuirea adusă inculpatului sau chiar să renunțe la învinuirile aduse inculpatului, de aceea instanța de recurs consideră eronate concluziile instanțelor de judecată precum că competent de corectarea erorilor din ordonanța de punere sub învinuire în privința lui Ursu Liuba din 27 noiembrie 2015 și ordonanța de punere sub învinuire din 15 decembrie 2015 în privința lui Ursu Vasile art. 179 alin. (2) Cod penal este numai procurorul Pruneanu Elena și nu procurorul Ibricean Vladimir, care prin dispoziția procurorului r-nului Strășeni nr. 122 din 29 iunie 2016 a fost desemnat să participe la examinarea cauzei date în instanța de judecată.

Totodată Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 325 Cod de procedură penală judecarea cauzei în prima instanță se înfăptuiește numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Din rechizitoriul formulat în privința lui Ursu Vasile (f.d. 121 vol.I) Colegiul penal constată, că în partea descriptivă a acestuia este indicat, că inculpatul ” a lovit-o de câteva ori peste diferite părți ale corpului (pe partea vătămată – n.a.)”, însă la încadrarea juridică a faptei este indicat art. 179 alin.(1) Cod penal, violarea de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, fără a se indica semnele calificative prevăzute la alin. (2) – săvârșite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei, acestea lipsind din încadrarea juridică a faptei. Nu se conține indicarea concretă a semnului calificativ nici în încadrarea juridică a faptelor lui Ursu Vasile, indicată în ordonanța de punere sub învinuire în privința ultimului (f. d. 95 vol. I).

Colegiul penal constată, că procesul-verbal de corectare a erorilor materiale (f. d. 157 vol. I) nu corectează această eroare a organului de urmărire penală, deoarece corectările introduse se refereau numai la indicarea aliniatului din art. 179 Cod penal pentru fiecare inculpat, dar nu și a semnului calificativ din alin. (2) cu referire la învinuirile aduse inculpatului Ursu Vasile.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanțele ierarhic inferioare corect au ajuns la concluzia, că învinuirea adusă inculpatului Ursu Vasile se limitează la alin. (1) art. 179 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu și de către avocatul Ticu Ion în numele inculpaților Ursu Liuba și Ursu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Ursu Vasile XXXXX** și **Ursu Liuba XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată decizia motivată la **18 aprilie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor